

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ว่าด้วยจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
พ.ศ. ๒๕๕๔

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ ที่บัญญัติให้มีประมวลจริยธรรมเพื่อกำหนดมาตรฐานจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท โดยให้มีกลไกและระบบในการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ เพื่อให้พนักงาน ลูกจ้าง และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สำนึกในหน้าที่ อารังไว้ซึ่งศักดิ์ศรีเกียรติคุณ เป็นที่ยอมรับยกย่องของบุคคลทั่วไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับข้อ ๓๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ มติ หรือคำสั่งอื่นใด ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้บังคับตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง จรรยาบรรณอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔

(๒) ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง จรรยาบรรณพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘

ข้อ ๔	ในข้อบังคับนี้		
	“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
	“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
	“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
	“พนักงาน”	หมายถึง	พนักงาน และลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และให้หมายรวมถึงพนักงานตามสัญญาจ้างพิเศษด้วย
	“ผู้บริหาร”	หมายถึง	พนักงานที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ระดับหัวหน้าส่วนหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไป
	“คณาจารย์”	หมายถึง	พนักงานสายวิชาการในตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่มาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีแต่งตั้งให้ทำการสอนด้วย
	“นักวิจัย”	หมายถึง	พนักงานสายวิชาการในตำแหน่งนักวิจัย นักวิจัยชำนาญการ นักวิจัยเชี่ยวชาญ หรือนักวิจัยเชี่ยวชาญพิเศษของหน่วยงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
	“ลูกจ้าง”	หมายถึง	ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างของหน่วยวิสาหกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีด้วย
	“นักศึกษา”	หมายถึง	นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และให้หมายความรวมถึงนักศึกษาตามโครงการต่าง ๆ ที่มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีด้วย
	“คณะกรรมการจรรยาบรรณ”	หมายถึง	คณะกรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
	“จรรยาบรรณ”	หมายถึง	ประมวลความประพฤติที่ถูกต้อง ดีงาม ควรปฏิบัติ ตามประมวลจริยธรรมที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กำหนด

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งการให้เป็นไปตามที่เห็นสมควร และให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ พนักงาน ลูกจ้าง และนักศึกษา ต้องรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้ โดยเคร่งครัด

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีจรรยาบรรณของวิชาชีพใดไว้ หรือมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ พนักงาน ลูกจ้าง และนักศึกษา ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้ด้วย

หมวด ๒

มาตรฐานจรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานจรรยาบรรณอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๗ พนักงาน ลูกจ้าง และนักศึกษา มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม เป็นกลางทางการเมือง อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนโดยยึดหลักอัตตาภิบาลและหลักธรรมาภิบาล และจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจรรยาบรรณอันเป็นค่านิยมหลัก ๑๐ ประการ ดังนี้

- (๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ
- (๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- (๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- (๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- (๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพของตนและของมหาวิทยาลัย
- (๑๐) การมีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานจรรยาบรรณของพนักงานและลูกจ้าง

ข้อ ๘ จรรยาบรรณต่อตนเอง

- (๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตามปณิธานนโยบาย และจริยวัตรของมหาวิทยาลัย
- (๒) มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สุจริต เสมอภาค ปราศจากอคติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถตามมาตรฐานภาระงานที่กำหนด
- (๓) พัฒนาความรู้ ทักษะการทำงาน รวมถึงบุคลิกภาพให้มีความเหมาะสม
- (๔) ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของตนในทางที่ชอบ

ข้อ ๙ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

- (๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน มีอิสระทางความคิดและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๒) ให้เกียรติ และเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ร่วมงาน รวมถึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานด้วยความมีมนุษยสัมพันธ์อันดี
- (๓) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น

ข้อ ๑๐ จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย

- (๑) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา ใช้เวลาปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่
- (๒) ละเว้นการประพฤตินหรือการกระทำใด ๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
- (๓) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น

ข้อ ๑๑ จรรยาบรรณต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

- (๑) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตใจของผู้ให้บริการ มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และพิทักษ์สิ่งแวดล้อม
- (๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม
- (๓) ประพฤติตนให้เหมาะสมเป็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่พึงงาม

ส่วนที่ ๓

มาตรฐานจรรยาบรรณของผู้บริหาร

ข้อ ๑๒ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของพนักงานและลูกจ้างแล้ว ผู้บริหารพึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่พนักงาน และลูกจ้าง ตั้งมั่นในความเป็นธรรม ถ่อมตนในความรับผิดชอบต่อสังคม
- (๒) ปฏิบัติต่อพนักงานและลูกจ้างด้วยความเสมอภาค เชื่อมั่นในคุณค่าของคน ปฏิบัติต่อพนักงานและลูกจ้างภายใต้การปฏิบัติที่เท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ ด้วยความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน
- (๓) รักษาและบริหารจัดการทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด และไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งไปแสวงหาผลประโยชน์
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ผลกระทบที่มีต่อผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยรวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย
- (๕) ส่งเสริมและสนับสนุน ให้พนักงานและลูกจ้างปฏิบัติตามจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด รวมถึงไม่ละเลยเพิกเฉย เมื่อพบเห็นการฝ่าฝืนจรรยาบรรณในกรณีที่เกี่ยวข้องกับงานภายใต้ความรับผิดชอบ

ส่วนที่ ๔

มาตรฐานจรรยาบรรณของคณาจารย์

ข้อ ๑๓ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของพนักงานและลูกจ้างแล้ว คณาจารย์พึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

- (๑) พัฒนาดตนเองทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์ให้มีความเหมาะสม และได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ
- (๒) ให้ความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทรต่อศิษย์ ส่งเสริมและให้กำลังใจในการเรียน และอบรมสั่งสอนให้ศิษย์เป็นคนดี
- (๓) รับผิดชอบ ตั้งใจ เอาใจใส่การสอนและพัฒนาศิษย์ให้รู้จริง ทำได้จริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างเต็มความสามารถ
- (๔) ปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และละเว้นการประพฤติที่ไม่เหมาะสมต่อศิษย์ทั้งกายวาจาใจ
- (๕) รับผิดชอบต่องานวิจัย ผู้ร่วมวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการ มหาวิทยาลัยและสังคม
- (๖) รับผิดชอบต่อสิ่งตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งมนุษย์ สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสภาพแวดล้อมของการวิจัย

ส่วนที่ ๕

มาตรฐานจรรยาบรรณของนักวิจัย

ข้อ ๑๔ จรรยาบรรณของนักวิจัยให้ใช้จรรยาบรรณของคณาจารย์โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๖

มาตรฐานจรรยาบรรณของนักศึกษา

ข้อ ๑๕ จรรยาบรรณต่อตนเอง

- (๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม ยึดมั่นและปฏิบัติตามปณิธาน นโยบาย และจรรยาวัตรของมหาวิทยาลัย
- (๒) มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง
- (๓) พัฒนาดตนเองให้มีความรู้ ทักษะและความสามารถ ในสาขาวิชาซีพของตนเอง
- (๔) มีบุคลิกภาพและการวางตนที่เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๖ จรรยาบรรณต่อผู้อื่น

- (๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตร และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๒) ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี
- (๓) เคารพและไม่ละเมิดผลงานของผู้อื่น

ข้อ ๑๗ จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย

- (๑) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด
- (๒) ร่วมมือร่วมใจพัฒนาและสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย และไม่ประพฤติปฏิบัติตนอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
- (๓) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น

ข้อ ๑๘ จรรยาบรรณต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

- (๑) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและพิทักษ์สิ่งแวดล้อม
- (๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

ส่วนที่ ๗

แนวปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๙ ให้มหาวิทยาลัยออกประกาศกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามจรรยาบรรณในหมวด ๒ เท่าที่จำเป็นและเหมาะสม

หมวด ๓

กลไกและระบบบังคับใช้จรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๐ โทษทางจรรยาบรรณตามหมวดนี้ ให้ใช้กับผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ทั้งที่เป็นพนักงาน ลูกจ้าง และนักศึกษาด้วย

ข้อ ๒๑ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามข้อ ๓๐ แต่ถ้าไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
 - (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
 - (๓) ทำทัณฑ์บน
- เมื่อได้ดำเนินการอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติพนักงาน ลูกจ้าง หรือนักศึกษาด้วย

ข้อ ๒๒ พนักงาน และลูกจ้าง ที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาหรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์จากผู้อื่นเพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใด ๆ
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้อื่นที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้อื่น

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาหรือเพื่อให้กระทำกรที่รู้ยู่ว่ามีผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ทรัพย์สิน เกียรติ และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

(๗) การกระทำผิดอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ตามสภาพและความร้ายแรง ของการกระทำ

ทั้งนี้ การพิจารณาตาม (๖) ให้พิจารณาพฤติกรรมการฝ่าฝืน ความจงใจ หรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญและระดับของตำแหน่งตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหา อายุ ประวัติและความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายแรงอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๓ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยและพัฒนา เป็นกรรมการ

(๔) คณบดีหรือผู้อำนวยการศูนย์ที่อธิการบดีแต่งตั้ง จำนวน ๓ คน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยไม่เกิน ๒ คน เป็นกรรมการ

(๖) หัวหน้าส่วนการเจ้าหน้าที่ เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๗) หัวหน้างานนิติการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๒๔ กรรมการตามข้อ ๒๓ (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการกรรมการตามข้อ ๒๓ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกลงโทษทางวินัย และหรือ ถูกลงโทษทางจรรยาบรรณ

(๔) ถูกคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) ขาดคุณสมบัติของกรรมการในประเภทนั้น ๆ

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตามข้อ ๒๓ (๔) และ (๕) วางลงก่อนวาระ ให้อธิการบดีแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๒๓ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้ง กรรมการอื่นขึ้นใหม่แล้ว

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการเผยแพร่ ปกป้อง ส่งเสริม ให้คำแนะนำ ควบคุม กำกับดูแล ในการบังคับใช้จรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

(๒) สอดส่องดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในมหาวิทยาลัย โดยอาจมีผู้ร้องขอ หรือตามที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นเองก็ได้

(๓) ขอความร่วมมือให้กระทรวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๔) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคลากรมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร และหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๕) รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และ พยานหลักฐานเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่อง ที่ถูกกล่าวหา รวมทั้งวินิจฉัยว่ามีการกระทำผิดจรรยาบรรณตามที่กล่าวหาหรือไม่ และพฤติการณ์ของการ กระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าว เป็นความผิดวินัยหรือไม่

(๖) พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษทางจรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะทำงาน หรือบุคคล เพื่อดำเนินการตามอำนาจดังกล่าวข้างต้น

(๘) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

การประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๖ พนักงาน ลูกจ้าง และนักศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐาน ตามสมควร ว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือความปรากฏว่าพนักงาน ลูกจ้าง และนักศึกษาผู้ใดประพฤติผิด จรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะทำงาน หรือ บุคคล เพื่อดำเนินการตามข้อ ๒๕ (๓) (๔) และ (๕) โดยเร็ว

ข้อ ๒๗ ในการพิจารณาและวินิจฉัยนอกจากอำนาจในข้อ ๒๕ แล้ว ให้คณะกรรมการ จรรยาบรรณ คณะทำงาน หรือบุคคล มีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาด้วย

ในการพิจารณาดังกล่าวนี้ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะทำงาน หรือ บุคคล แจ้งข้อเท็จจริงแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสแก่ผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดง พยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่ และต้องเปิดโอกาสให้ผู้ที่ถูกกล่าวหาได้คัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็น คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ คณะทำงาน หรือบุคคล ด้วย

ข้อ ๒๘ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะทำงาน หรือบุคคลได้รวบรวม พยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดจรรยาบรรณร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษทาง จรรยาบรรณสถานใด ถ้ากรณีมีเหตุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยให้ระบุด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด

ตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับใด แต่ถ้าไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้ทำความเข้าใจเรื่อง แล้วส่งสรุปผลการสอบสวนพร้อมทั้งระบุพฤติการณ์และรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจนเสนอต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๙ ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ คณะทำงาน หรือบุคคล ดำเนินการให้เสร็จสิ้นและรายงานให้คณะกรรมการจรรยาบรรณทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง แต่หากมีกรณีจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ คณะทำงาน หรือบุคคล อาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันก็ได้

ข้อ ๓๐ เมื่อปรากฏว่าพนักงาน ลูกจ้าง หรือนักศึกษาผู้ใด ประพฤติผิดจรรยาบรรณและพฤติการณ์ของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือวินัยร้ายแรง ให้มหาวิทยาลัย ดำเนินการทางวินัยกับพนักงาน ลูกจ้าง หรือนักศึกษาผู้นั้นตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องต่อไป

หากปรากฏว่าพนักงาน ลูกจ้าง หรือนักศึกษาผู้ใด ประพฤติผิดจรรยาบรรณ และพฤติการณ์ของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายดำเนินการดังนี้

- (๑) ในกรณีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรก ให้ทำการตักเตือน
 - (๒) หากผู้นั้นยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตาม (๑) ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
 - (๓) หากผู้นั้นยังฝ่าฝืนตาม (๒) หรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือและถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย
- แบบของหนังสือตักเตือนและหนังสือทัณฑ์บนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๑ การสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณให้ทำเป็นหนังสือ โดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงชื่อรับทราบด้วย

ข้อ ๓๒ พนักงาน ลูกจ้าง หรือนักศึกษาผู้ใดถูกคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษทางจรรยาบรรณ แต่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณผู้ใดไม่พอใจคำสั่งตามข้อ ๓๑ ให้อุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับทราบคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๔ หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการทางจรรยาบรรณใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๕ การดำเนินการทางจรรยาบรรณก่อนใช้ข้อบังคับนี้ให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์เดิมจนกว่าจะเสร็จสิ้น

ข้อ ๓๖ ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเกี่ยวกับจรรยาบรรณ ตามหลักเกณฑ์เดิม เป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเกี่ยวกับจรรยาบรรณ ตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

๑๗

(ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

หมายเหตุ โดยที่มาตรา ๒๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้มีประมวลจริยธรรมเพื่อกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท โดยให้มีกลไกและระบบในการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษ ตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นองค์กรของรัฐที่มีพนักงานและลูกจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น เพื่อให้จรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่ได้ใช้บังคับมาแล้วเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ดังกล่าว จึงต้องออกข้อบังคับฉบับนี้